

عنوان مقاله:

سنجش ظرفیت توسعه و رتبه بندی اراضی مستعد توسعه میان افزا (نمونه موردی: ناحیه ۱ در منطقه ۱ شهر یزد)

محل انتشار:

دوفصلنامه معماری و شهرسازی پایدار، دوره 9، شماره 1 (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 20

نویسندگان:

نجما اسمعیل پور - هیئت علمی گروه شهرسازی، دانشگاه یزد، یزد، ایران

مهدی شکیبامنش - دانشجوی کارشناسی ارشد برنامه ریزی شهری، دانشگاه شهید بهشتی، تهران، ایران.

خلاصه مقاله:

افزونی شاخص تغییرات مساحت شهر یزد بر جمعیت آن در ۵۰ سال گذشته و فاصله چشمگیر تراکم خالص و ناخالص شهری، حاکی از برنامه‌ریزی نامناسب در توسعه مسکن و کاربری های شهری و زمینه رهاشدگی و بازماندن برخی اراضی شهر از جریان توسعه منطقی است. این مساله در ناحیه ۱-۱ هم بوضوح وجود دارد. این ناحیه با حجم بالای اراضی افتاده روبروست، فاصله تراکم ناخالص و خالص در این ناحیه بسیار بالا و تراکم جمعیتی آن طی ۲۰ سال گذشته کمتر از تراکم شهر یزد بوده است. ماهیت پژوهش کاربردی، روش آن توصیفی، و شیوه گردآوری داده ها اسنادی و کتابخانه ای است. معیارها و زیرمعیارها بر مبنای تواتر و تناسب با موضع مکانی پژوهش انتخاب شده؛ دسته بندی معیارها و زیرمعیارها بر مبنای یک منطق عملیاتی، تحت مدل AHP وزن دهی شدند. امتیازات نهایی و امتیازات بر مبنای تکنیک تاپسیس (به تفکیک قطعه) مبنای محاسبه و تولید "نقشه ظرفیت قطعات مستعد توسعه میان افزا" و تعیین "میزان سطوح دارای قابلیت در هر محله" بوده است. برآیند امتیازات قطعات منجر به تولید نقشه رتبه بندی محلات ناحیه ۱-۱ از حیث ظرفیت اراضی مستعد توسعه میان افزا در ابعاد ۴ گانه ی کالبدی- فضایی، مدیریتی- نهادی، اقتصادی و جمعیتی- اجتماعی گردید که بیانگر پتانسیل بالای محلات محمودآباد و نصرآباد در قیاس با محلات سجادیه، یزدباف، سیدصحر، جمهوری و کتنویه است. خروجی پژوهش بعثت توجه ضمنی به مقررات و پیشنهادات طرح های فرادست و امکان سنجی تغییرات در خلال فرآیند پژوهش، می تواند راهنمای مدیران شهری در اولویت بخشی به اقدامات عملی و یا وضع مشوق های ساخت و ساز برای طیف متنوع سازندگان خرد تا انبوه سازان کلان در سطح ناحیه/منطقه باشد.

کلمات کلیدی:

سنجش و رتبه بندی، توسعه میان افزا، اراضی مستعد میان افزایی، ناحیه ۱-۱، شهر یزد

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1321632>

